

Viem, čím chcem byť

V škole sa nás s pribúdajúcim vekom každého pýtali, čím chce byť, keď vyrastie. Pre malé deti je to ľahká otázka, ale čím sme starší, je tá otázka ťažšia. Odpoveď na túto otázku je odpoveďou pre našu budúcnosť a budúce povolanie.

Keď sa to pýtali mňa, moja odpoveď bola princezná, učiteľka, chlapci chceli byť spidermanom, hasičom, pilotom. V ôsmom ročníku však otázka nabrala na váhe. Každému som vravela, že budem účtovníčka ako mamka. Ale teraz, v deviatom ročníku, som zistila, že to tak nie je. Zistila som, že papiere nie sú pre mňa.

Viem, čo chcem. Chcem pomáhať ľuďom. Prečo? Pomoc druhým pre mňa veľa znamená. Celý život mi doktori pomáhajú. Niektorí by si povedal, že ten, čo trávi toľko času na nemocničnom lôžku, už by tam nechcel byť. Je to pravda. Ale vďaka tomu, že som tam tak často, začala ma zaujímať práca v nemocnici.

Stretla som veľa ľudí s rôznymi chorobami. Pre mňa, i pre každého človeka, je každá choroba utrpením. Ale za tú dobu som sa naučila, že človek by mal žiť tak, akoby bol každý jeho deň tým posledným. Povolanie, ktoré chcem vykonávať im pomôže v zlých zdravotných situáciách. Z vlastnej skúsenosti viem, že život treba žiť naplno, aj keď je ťažký a zdravie nám ho komplikuje. Existuje mnoho ľudí s nádormi, mozgovými príhodami, bolesťami, sú aj tí, ktorým už veľa času neostáva a aj napriek tomu sa dokážu radovať zo života. Na druhej strane sú však aj tí, ktorí rezignovali, nevedia sa so svojou chorobou zmieriť a tak strácajú zmysel života. A práve týmto ľuďom chcem pomáhať. Chcem byť pri nich v ich ťažkých situáciách.

Chcem byť doktorka. Pomáhať, zachraňovať životy a tešiť sa z toho, keď sa uzdravia. Začnem tým, že pôjdem na zdravotnú školu. Ak mi nevyjde medicína, budem aspoň zdravotná sestra a aj takto budem blízko ľuďí, ktorých zdravie neposlúcha. Verím, že sa mi môj sen splní a aj mne bude niekto vďačný tak, ako som vďačná doktorom a sestričkám ja.

Soňa Tecáková, XI.A

Základná škola Gemerská 2, Košice

